

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

8.3.2010

B7-0170/2010

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų
pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį
dėl Kubos

Fiorello Provera, Lorenzo Fontana
EFD frakcijos vardu

RE\808009LT.doc

PE439.686v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

Europos Parlamento rezoliucija dėl Kubos

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl padėties Kuboje,
  - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl metinio pranešimo dėl žmogaus teisių pasaulyje,
  - atsižvelgdamas į savo 2006 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją po Sacharovo premijos įteikimo¹,
  - atsižvelgdamas į ES vyriausiojo įgaliotinio atstovo spaudai pareiškimą dėl O. Z. Tamayo mirties,
  - atsižvelgdamas į ES Tarybos 2009 m. birželio 15 d. išvadas dėl ES bendrosios pozicijos dėl Kubos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi žmogaus teisių, įskaitant pilietines, politines, ekonomines, socialines ir kultūrinės teises, visuotinumą ir nedalumą apsauga išlieka vienu iš pagrindinių Europos Sąjungos tikslų,
- B. kadangi 2010 m. vasario 23 d. gerai žinomas Kubos politinis aktyvistas Orlando Zapata Tamayo mirė kalėjime nuo 83 dienų bado streiko, kurį jis paskelbė protestuodamas prieš Kubos vyriausybės sprendimą neleisti jam vilkėti baltų disidentų drabužių vietoj nustatytos kalinio uniformos ir smerkdamas kitų kalinių gyvenimo sąlygas, pasekmių,
- C. kadangi pranešime nurodoma, kad politiniai kaliniai nuolat patiria daug skriaudų, įskaitant prievartinę ideologinę perauklėjimą, ilgalaikį kalinimą vienutėje ir atsisakymą teikti sveikatos priežiūros paslaugas,
- D. kadangi Kubos valdžios institucijos vis dar atsisako leisti judėjimo „Moterys baltais drabužiais“ dalyvėms vykti į Europos Parlamento būstinę atsiimti Sacharovo premijos ir taip pažeidžia vieną pagrindinių žmogaus teisių, t. y. teisę laisvai išvykti iš savo šalies ir į ją grįžti, kaip įtvirtinta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje,
- E. kadangi pagal Kubos konstitucijos 62 straipsnį Kubos piliečiams aiškiai uždrausta naudotis savo pagrindinėmis teisėmis, jei tai prieštarauja socialistinės valstybės tikslams,
- F. kadangi Kubos vyriausybė, kuriai vadovauja naujas vadovas Raúl Castro, ir toliau siekia prievarta užtikrinti politinį vieningumą, taikydama baudžiamojo persekiojimo priemones, vykdydama ilgalaikius ir trumpalaikius įkalinimus, bauginimus, atsisakymus įdarbinti ir kelionių apribojimus,

---

¹ Priimti tekstai, P6_TA(2006)0601.

- G. kadangi Kubos vyriausybė vis dažniau remiasi Baudžiamojo kodekso „estado peligroso“ nuostata, pagal kurią valdžios institucijoms sudaroma galimybė įkalinti asmenis dar jiems neįvykdžius nusikaltimo, remiantis įtarimu, kad jie gali ateityje įvykdyti teisės pažeidimus, pavyzdžiui platinti Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos kopijas, organizuoti taikias eitynes, rašyti kritinius naujienų pranešimus ir bandyti organizuoti nepriklausomas sąjungas,
- H. kadangi Kuba užima antrąją vietą po Kinijos pagal įkalintų žurnalistų skaičių,
- I. atsižvelgdamas į tai, kad būtina, jog Kuboje prasidėtų politinio perėjimo prie daugiapartinės demokratinės sistemos procesas, kuriame dalyvautų ir sprendimus priimtų visi Kubos gyventojai atviro dialogo, kuriame neišskiriamas nė vienas, pagrindu,
- J. kadangi vedant ES, Kubos vyriausybės, Kubos pilietinės visuomenės ir demokratinės opozicijos dialogą svarbiausias prioritetas turėtų būti teikiamas demokratijos principams, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms;
1. tebėra labai susirūpinusi, kad Kuba daro nepakankamą pažangą žmogaus teisių, visų pirma pilietinių ir politinių teisių, bei politinių reformų srityse; apgailestauja, kad nebuvo atsiliepta į Parlamento ir Tarybos raginimą nedelsiant paleisti visus politinius kalinius ir sąžinės kalinius, ir primygtinai tvirtina, kad Kubos disidentų įkalinimas už jų idealus ir taikią politinę veiklą prieštarauja Visuotinei žmogaus teisių deklaracijai;
  2. griežtai smerkia Kubos vyriausybę už tai, kad Orlando Zapatos Tamayo mirties kalėjime atveju ji nepaisė pačių pagrindinių humanitarinių poreikių; ragina Kubos vyriausybę besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius, įskaitant tuos, kurie buvo suimti ir nuteisti 2003 m.; reiškia didelį susirūpinimą dėl Kubos kalėjimuose kalinčių asmenų sveikatos; ragina Kubos valdžios institucijas nedelsiant sudaryti palankesnes sąlygas tarptautinėms humanitarinėms organizacijoms patekti į Kubos kalėjimus;
  3. apgailestauja, kad nepaisant to, jog Fidelio Castro valdžia perduota jo brolio Raúlio Castro vadovaujamai kolektyvinei vadovybei, Kubos politinė, ekonominė ir socialinė sistema iš esmės nepasikeitė; pabrėžia, kad siekiant pagerinti Kubos piliečių gyvenimo sąlygas yra svarbu vykdyti struktūrines ekonomines ir socialines reformas, ir skatina Kubos vyriausybę imtis reikiamų veiksmų;
  4. pakartoja raginanti Kubos vyriausybę užtikrinti Kubos piliečiams laisvę skleisti informaciją ir reikšti savo mintis bei įsitikinimus, įskaitant prieigą prie interneto;
  5. ragina Tarybą ir Komisiją toliau imtis visų reikiamų veiksmų reikalaujant paleisti politinius kalinius ir siekiant užtikrinti, kad nedelsiant būtų nutrauktas politinių oponentų ir žmogaus teisių gynėjų persekiojimas;
  6. ragina ES institucijas tęsti dialogą su Kubos pilietine visuomene ir pasiūlyti savo paramą skatinant taikius pokyčius Kuboje, taikyti vystomojo bendradarbiavimo priemones, įskaitant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę;
  7. reikalauja, kad Kubos valdžios institucijos leistų politinės opozicijos nariams, žmogaus teisių aktyvistams ir visiems piliečiams laisvai keliauti į užsienį ir laisvai grįžti į Kubą;

8. mano, jog itin svarbu, kad bet koks ES ir Kubos valdžios institucijų politinių ir ekonominių ryšių, įskaitant pagalbą vystymuisi, stiprinimas būtų susijęs su konkrečiu ir įrodomu visų Kubos piliečių žmogaus teisių padėties pagerėjimu, pradedant visų politinių kalinių ir sąžinės kalinių paleidimu;
9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos ir Lotynų Amerikos šalių parlamentinei asamblėjai, Kubos vyriausybei ir Liaudies jėgos nacionalinei asamblėjai bei Europos Parlamento Sacharovo premijos laureatams.